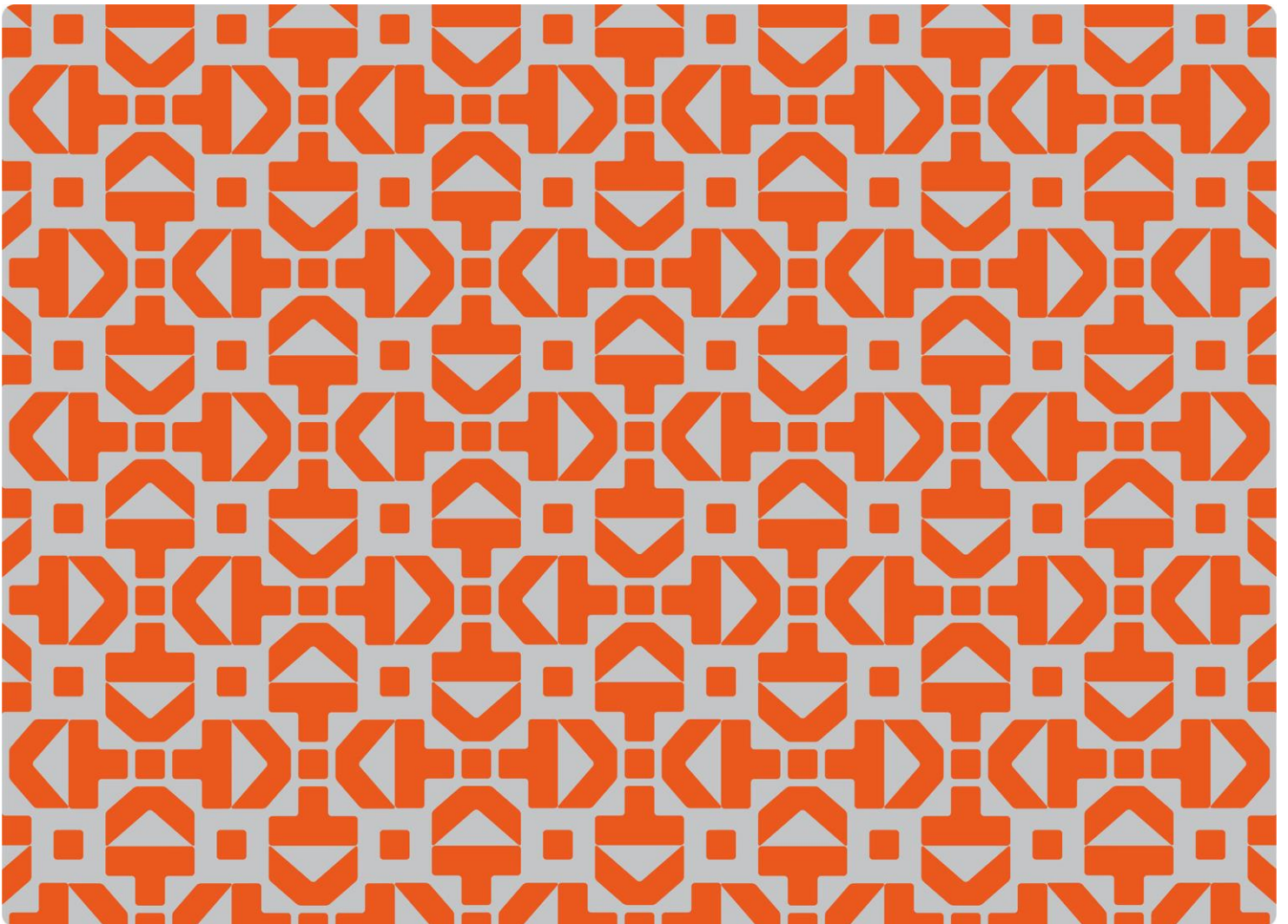

Nasjonalt utdanningsregister

Utredning av juridiske forutsetninger og konsekvenser

Nasjonalt utdanningsregister

Utredning av juridiske forutsetninger og konsekvenser

Redaktør:

Ragnhild Tungesvik

Forfattere:

Roland Mandal

Magnus Wiig

Mia Stjern Gjeldnes

ISSN 2703-9102

Utgitt: Oktober/2022

© Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse

Innhold

Sammendrag av anbefalingene	3
Om oppdraget	6
Metode og forholdet til utredningsinstruksen	6
Sentrale avgrensninger	7
Bakgrunnen for utdanningsregisteret.....	9
Om tjenesten	10
Departementets problemstillinger	13
1: Autoritativ kilde og autoritativ identitet.....	13
2: Sammenhengen mellom autoritative data og kvalitet.....	14
3: Vurdering av hjemmelsbehov.....	16
Alternativ 1: Tilgjengelige styringsverktøy og eksisterende lovbestemmelser	17
Alternativ 2: Felles forskrift for offentlige og private institusjoner.....	21
4: Lovregulering og enkeltpersoners rettigheter.....	22
5. Vurdering av behov for tilgangsstyring	23
6: Behovet for å avgrense mot andre registre	25
7: Eventuelle hindringer med tanke på analyseformål	26
Administrative og økonomiske konsekvenser	26
Vedlegg 1: Regelverk og registre – NOKUT	28
Vedlegg 2: Regelverk og registre – DBH.....	30

Sammendrag av anbefalingene

I det følgende gis en kort og overordnet oppsummering av de viktigste anbefalingene i rapporten. Sammendraget er strukturert rundt de syv problemstillingene som er listet opp i det supplerende tildelingsbrevet. For å få innblikk i hvilke vurderinger og avgrensninger som er gjort i arbeidet med å utrede og besvare problemstillingene, vises det til selve rapporten.

1. *Hva ligger i forslaget om at dette skal være «én autoritativ kilde» med en «autoritativ identitet», og hvordan oppnås dette?*

Forslaget om at dette skal være én autoritativ kilde, med en autoritativ identitet, innebærer at registeret skal være den offisielle og kvalitetssikrede kilden til data om norske utdanninger og utdanningsinstitusjoner. Den unike ID-en som skal knyttes til hvert enkelt tilfelle av en utdanning, og som gjør det mulig å koble på data fra andre kilder, vil bidra til å underbygge registerets autoritative status.

2. *Hvilke kvalitetskrav til informasjonen i registeret må ivaretas? Innebærer «autoritativitet» at det som er registrert er kvalitetssikret, eller også at alle akkrediterte utdanninger i Norge (ev. ved norske institusjoner) skal/må være registrert der?*

Kvalitetskravene til informasjonen i registeret innebærer at dataene skal være korrekte, oppdaterte, komplette og tilgjengelige, og ha evnen til å støtte de informasjonsformål de brukes til. Autoritativitet innebærer at dataene skal være kvalitetssikret. God kvalitet på de opplysninger som registreres i utdanningsregisteret ivaretas ved at det er den instansen som har samlet inn dataene, som skal registrere opplysningene i registeret. For en del typer tilbud vil det være NOKUT som sørger for å registrere utdanningen i utdanningsregisteret, som del av akkrediteringsprosessen. Kriteriet om kompletthet tilsier at et dataregister må være mest mulig komplett for å holde høy kvalitet.

3. *Er det behov for (hjemmel for) å pålegge institusjoner å rapportere data til registeret? Vurderingen må gjøres på grunnlag av en oversikt over hvilke utdanningsinstitusjoner som skal rapportere til (skal være omfattet av) registeret, og en (foreløpig) oversikt over hvilke aktører (og særlig offentlige myndigheter) som skal bruke registeret.*

Vår vurdering er at det beste alternativet for å regulere innrapporteringen til registeret, er gjennom en kombinasjon av tilgjengelige styringsverktøy og lovregulering, og ikke gjennom en ny felles lov- og forskriftsregulering rettet mot alle som vil kunne bli pålagt å rapportere til registeret. Vi foreslår derfor følgende regulering:

- For offentlige universiteter, høyskoler og andre statlige virksomheter anbefaler vi å pålegge rapportering til registeret gjennom tildelingsbrev og styringsdialog.
- For offentlige fagskoler anbefaler vi at pålegg om rapportering innføres som vilkår for å motta driftstilskudd. Alle fagskolene, offentlige og private, er også

pålagt å melde fra til NOKUT om nye utdanninger og endringer i eksisterende utdanninger, jf. fagskoletilsynsforskriften § 5-1.

- Når det gjelder private universiteter, høyskoler og fagskoler finner vi at det er hjemmel for å forankre en rapporteringsplikt til utdanningsregisteret i universitets- og høyskoleloven § 8-6 og fagskoleloven § 32.

Når det gjelder utvidelser til andre typer kompetansetilbud enn høyere yrkesfaglig utdanning og høyere utdanning, så vil bestemmelser om rapporteringsplikt kunne innlemmes blant annet i opplæringslova, folkehøyskoleloven, voksenopplæringsloven og mesterbrevloven.

4. Tilsier bruken av et slikt (autoritativt) register (hos bl.a. Lånekassen og Samordna opptak) at registeret (innrapportering til og bruk av) må lovreguleres? Skal rettigheter og plikter for enkeltpersoner (til f.eks. utdanningsstøtte) knyttes til en registrering i dette registeret?

Lånekassen og Samordna opptak ser ikke særskilte forhold hos seg som tilsier at rapportering og bruk av registeret må lovreguleres. Lånekassen krever allerede i dag at læresteder søker om godkjenning for å gjøre utdanningen støtteberettiget, etter at utdanningen er akkreditert. Lånekassens bruk av utdanningsregisteret vil gi lærestedene et insentiv for å rapportere til registeret, for å kunne bekrefte overfor Lånekassen at utdanningen er akkreditert. Lærestedene må også melde utdanninger til Samordna opptak for at disse skal være mulig å søke om opptak til gjennom det samordnede opptaket.

Når det gjelder rettigheter og plikter for enkeltpersoner til eksempelvis å søke om studieplass eller studiestøtte, bør ikke disse være betinget av at en gitt utdanning er registrert i utdanningsregisteret. Lånekassen har opplyst at det ikke ser ut til å være nødvendig å regulere forholdet mellom dem, enkeltpersoner og utdanningsregisteret spesifikt.

5. Er det av juridiske årsaker behov for å styre tilgangen til data, hvordan i tilfellet?

Det er ikke behov for å styre tilgangen til å gjøre oppslag i utdanningsregisteret. Dette er et register som skal være en kilde til korrekt og oppdatert informasjon om norske utdanninger, og som ikke vil inneholde personopplysninger. Adgangen til å gjøre oppslag må være hundre prosent åpen og tilgjengelig, for å bidra til digitalisering, tjenesteinnovasjon, mer effektive forvaltningsprosesser og til å styrke forskning og statistikkarbeid. Full tilgjengelighet vil være i tråd med blant annet EUs åpne datadirektiv.

I den grad det er relevant å snakke om tilgangsstyring i denne sammenhengen, så handler det om styringen av hvem som skal kunne legge inn data i registeret. Det må etableres en tilgangskontroll som sikrer at det kun er dedikerte personer/roller som har adgang til å legge inn data.

6. *Er det juridiske problemstillinger rundt avgrensning av Utdanningsregisteret, herunder opp mot register som DBH/DBH-F og NOKUT sine register?*

Vi kan ikke se at etableringen av et utdanningsregister vil skape noen juridiske utfordringer vis-a-vis registrene som DBH/DBH-F og NOKUT forvalter, så lenge formålet med utdanningsregisteret (og de andre registrene) er tydelig formulert. Utdanningsregisteret vil bli en autoritativ kilde til nøkkelinformasjon om norske utdanninger og institusjoner, og dette vil både NOKUT og DBH ha nytte av i sitt arbeid. NOKUT vil i tillegg være en sentral leverandør av data til registeret, i form av akkrediteringsstatus for de studiene og institusjonene de har et akkrediteringsansvar for.

7. *Er det juridiske eller andre hindre knyttet til bruk av registeret til analyseformål, og hva består eventuelt disse av?*

Utdanningsregisteret er en tjeneste som skal bidra til å styrke datadelingen i kunnskapssektoren, og legge til rette for mer helhetlige tjenester, mer effektiv forvaltning og et bedre kunnskaps- og beslutningsgrunnlag. Essensen med registeret er at det skal være åpent og tilgjengelig, for ulike aktører og formål. Mot en slik bakgrunn er det ikke mulig å se at det skal være noen hindre knyttet til bruk av registeret til analyseformål, verken av juridisk art eller annet.

Når det gjelder spørsmålet om eventuelle *administrative og økonomiske konsekvenser* av forslag til regulering av registreringsplikt, er det vår vurdering at alternativ 1 under punkt 3, som omhandler å pålegge rapporteringsplikt ved hjelp av instruksjonsmyndighet og eksisterende lovhjemmel kombinert med ny forskriftsbestemmelse, ikke vil ha økonomiske og administrative konsekvenser av betydning. Dette fordi den rapporteringen som utdanningsregisteret vil medføre utføres allerede i dag, og ofte inn mot flere løsninger.

Alternativ 2 innebærer et lov- og forskriftsarbeid som må koordineres mellom myndigheter og aktører innen de respektive utdanningsnivåene. Dette vil medføre kostnader for de berørte aktørene.

Om oppdraget

Kunnskapsdepartementet har besluttet at det skal utvikles et nasjonalt utdanningsregister. For å berede grunnen for den tekniske utviklingen av et slikt register, ønsker departementet en vurdering av juridiske forutsetninger og konsekvenser av registeret. I starten av juli 2022 mottok derfor Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse (HK-dir) et supplerende tildelingsbrev, der direktoratet fikk ansvaret for å gjennomføre en slik vurdering.¹ Fristen for arbeidet var 30. september, og arbeidet skulle gjennomføres i tett dialog med relevante aktører, herunder Sikt, Lånekassen og NOKUT.

I det supplerende tildelingsbrevet beskrives oppdraget, og bakgrunnen for etableringen av et utdanningsregister, slik:

«Utdanningsregisteret skal bidra til digitalisering og automatisering i utdanningssektoren. Det finnes i dag ingen sentral identitet for utdanninger i Norge. Dette gir svake forutsetninger for datautveksling av utdanningsinformasjon. Manglende felles registerbasert oversikt over utdanningstilbud i Norge umuliggjør digital kontroll av hva som er akkrediterte utdanninger. Det sentrale ved registeret er at hver enkelt utdanning får tildelt én unik identitet som alle kan stole på. Et utdanningsregister skal gi en enkel tilgang til kontroll av formelt akkreditert/ godkjent utdanning, og være en autoritativ primærkilde for deling av informasjon om utdanninger.»

I utredningsoppdraget ber departementet HK-dir om tilbakemelding på syv ulike problemstillinger, som berører alt fra autoritative data, datakvalitet, behov for lovregulering, avgrensning mot andre registre, samt spørsmål knyttet til tilgangsstyring. I tillegg ble vi bedt om å redegjøre for eventuelle administrative og økonomiske konsekvenser av forslag til regulering av utdanningsregisteret.

For å løse oppdraget ble det opprettet en intern arbeidsgruppe i HK-dir, med juridisk kompetanse og utredningskompetanse. I tillegg ble det opprettet en større arbeidsgruppe, med deltakere fra Lånekassen, NOKUT og Sikt. I denne gruppen har også ulike deler av HK-dir vært representert, som Samordna opptak, Database om høyere utdanning (DBH) og Utdanning.no. Arbeidsgruppen har vært en viktig arena for involvering og drøfting. Det ble gjennomført tre møter i gruppen, der ulike tema, spørsmål og vurderinger ble gjennomgått og diskutert. I tillegg har deltakerne bidratt med skriftlige innspill og kommentarer underveis i prosessen.

Metode og forholdet til utredningsinstruksen

Utredningsinstruksen gjelder for utarbeiding av beslutningsgrunnlag for «statlige tiltak», jf. punkt 1–2. Når det gjelder denne utredningen av juridiske forutsetninger for og konsekvenser av utdanningsregisteret, legger vi til grunn at det er utdanningsregisteret

¹ [Supplerende tildelingsbrev nr. 7 til Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse \(regjeringen.no\)](#).

som utgjør tiltaket. Tiltaket er utredet i forbindelse med utredningen av en digital kompetanseplattform for livslang læring² og i satsingsforslaget «Nasjonalt utdanningsregister». Disse utredningene er gjennomført i henhold til utredningsinstruksen.

Denne juridiske utredningen av utdanningsregisteret svarer ut de konkrete spørsmålene som departementet har stilt i det supplerende tildelingsbrevet. Metodikken i utredningen følger utredningsinstruksen der denne passer. Målet er å beskrive formålet med utdanningsregisteret, involvere interessenter i dette arbeidet og foreslå løsninger for å oppnå formålet med registeret.

Sentrale avgrensninger

Dette er et oppdrag som ble gitt til HK-dir, med forventning om tett dialog med Sikt, Lånekassen og NOKUT. Som del av oppdraget ønsket departementet at vi skulle se nærmere bruken av registeret hos blant annet Lånekassen og Samordna opptak, samt grenseflatene mellom utdanningsregisteret og registrene som forvaltes i regi av DBH/DBH-F og NOKUT. Basert på disse føringene har vi valgt å beskrive forhold og skissere løsninger som gjelder rapportering av utdanninger innen nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk (NKR) nivå 5, 6, 7 og 8. Nivåene dekker formelle utdanningstilbud innen høyere yrkesfaglig utdanning og høyere utdanning. Avgrensningen er i tråd med spørsmålene som er stilt i oppdraget og aktørene som er involvert i dette.

Utdanningsregisteret vil også omfatte utdannings- og opplæringstilbud som ligger utenfor NKR nivå 5 til 8. Punkt 3 i utredningen nevner kort hvilke forutsetninger som må oppfylles for å utvide anvendelsesområdet for registeret. Når det gjelder grunnskole og videregående opplæring, så er dette sektorer som har egne systemer for å registrere og forvalte informasjon om sine utdanningstilbud. Før man kan foreta juridiske vurderinger av samspillet mellom disse nivåene og utdanningsregisteret, er det behov for å se nærmere på de aktuelle systemløsningene og datagrunnlagene, og hvordan datautveksling mellom disse systemene og utdanningsregisteret kan foregå. Dette bør så etterfølges av en juridisk vurdering av hvordan innrapportering fra disse utdanningsnivåene kan gjennomføres. Vi anbefaler at et slikt arbeid gjennomføres for de lavere utdanningsnivåene, inkludert grunnskole og videregående opplæring.³

Videre vil vi understreke at det ikke har vært en del av mandatet for denne utredningen å utforske og detaljere videre utdanningsregisterets «scope» og omfang. Vi har forsøkt å holde oss strengt til de problemstillingene som er beskrevet i tildelingsbrevet, selv om de juridiske avveiningene noen ganger griper inn i spørsmål knyttet til innhold, struktur og

² [Kompetanseplattform for livslang læring Utredning av konsept \(hkdir.no\)](https://www.hkdir.no/utredning-av-konsept).

³ Ifølge Sikt er det i ferd med å initieres et arbeid for standardisering av «digitale kompetansebevis» for alt fra mikrokvalifikasjoner til fullførte utdanningsløp, på alle utdanningsnivåer, det vil si fra grunnskole og opp til høyere utdanning. Den digitale verifikasjonstjenesten er en sentral komponent i registeret, og vil dermed også være sentral for utdanningsnivå under nivå 5, og spesielt videregående opplæring.

dataflyt. Videre modellering og detaljering av konseptet vil være en naturlig del av den neste fasen av arbeidet med utdanningsregisteret.

Bakgrunnen for utdanningsregisteret

En sentral autoritativ oversikt over utdanning, med tilhørende akkrediteringsstatus, mangler i Norge. Det finnes heller ingen sentral identitet for de utdanninger som tilbys. Dette skaper problemer for data- og informasjonsutvekslingen mellom aktørene i kunnskapssektoren. For eksempel kan den samme utdanningen ha ulike identiteter, noe som krever kartleggingstabeller når data skal behandles sammen. Å ha en autoritativ kilde til alle utdanninger er helt nødvendig for å kunne automatisere prosesser i utdanningssystemet, knyttet til lånegodkjenning, verifikasjon av resultater, samt studieplan- og statistikkarbeid.

Videre mangler en digital løsning for kontroll av akkreditering. Dette gir oss problemer overfor utenlandske mottakere som ikke nødvendigvis kan stole på at den enkelte institusjon som har utstedt et resultat, har fullmakt til dette. En utfordring er at utdanningsinstitusjoner som har rettighet til det, selv akkrediterer egen utdanning, mens NOKUT akkrediterer utdanningstilbud ved fagskoler og høyskoler uten selvakkrediteringsrett. Det etableres dermed ingen felles sentral identitet for hvert enkelt tilbud. Dette skaper problemer for datautvekslingen av utdanningsinformasjon, siden den samme utdanningen som tilbys opptrer med forskjellige identiteter i ulike systemer. Hver enkelt aktør må manuelt lage og opprettholde egne oversikter, noe som fører til at digitalisering og automatisering i utdanningssektoren blir kostbar og ineffektiv.

For å få til digitalisering og automatisering av en rekke prosesser innen norsk utdanning, er det behov for en samlet oversikt over utdanningstilbudene som tilbys, og utdanningstilbudenes formelle status i form av akkreditering og godkjenning. Denne informasjonen trengs både for aktive og inaktive utdanninger. Utdanningsregisteret vil måtte lagre data i lang tid, samtidig som det må tilfredsstille strenge krav til tilgjengelighet, integritet og konfidensialitet.

Initiativer som The European Quality Assurance Register for Higher Education (Eqar) og Europass Digital Credential Infrastructure (EDCI) bidrar til å synliggjøre norsk utdanning internasjonalt.⁴ Rapportering til slike tjenester er i dag delvis manuell og svært mangelfull. Dette gir høye kostnader og dårlig kvalitet i informasjonen som omhandler norsk utdanning.

Behovet for et autoritativt register over akkrediterte utdanninger ved fagskoler, høyskoler og universiteter har vært løftet fram, etterlyst og omtalt overordnet blant annet i rapporten «Et velfungerende kunnskapssystem» (2018), i Lånekassens utredning av mer fleksible utdanningsstøtteordninger fra 2020 («Lånekassen – fleksibel og fremtidsrettet II») samt på NSDs Forum for fagskolestatistikk. I tillegg har løsningen blitt løftet fram i utredningen av en digital kompetanseplattform for livslang læring, satsingsforslaget for utdanningsregisteret

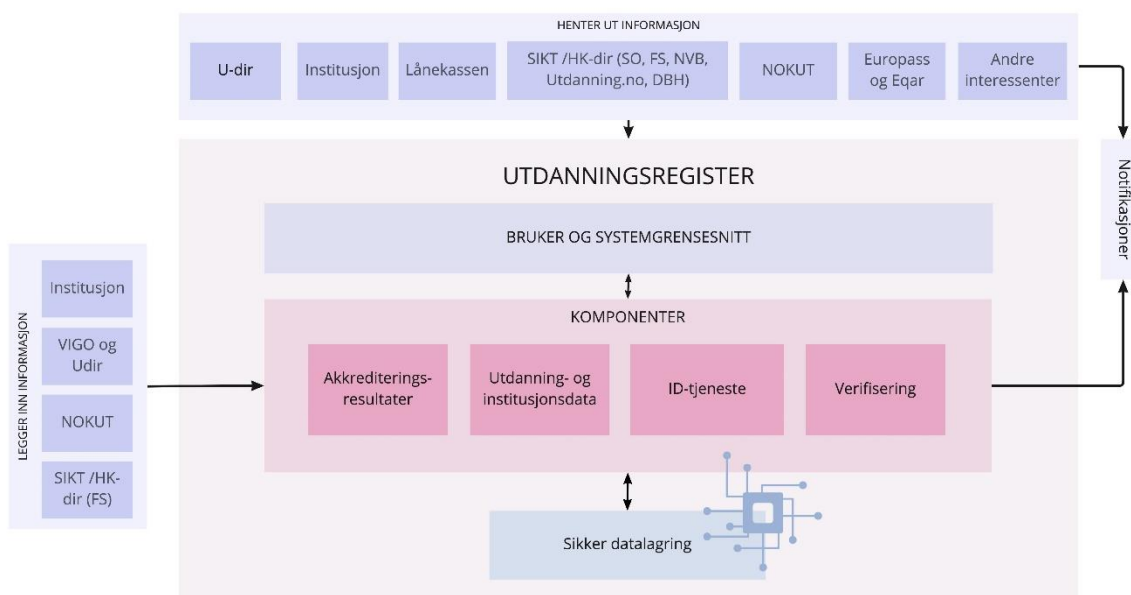
⁴ [The European Quality Assurance Register for Higher Education - EQAR](#); [EDCI Issuer \(europa.eu\)](#).

- Institusjonene vil kunne spare tid og ressurser ved at de unngår dupliserte integrasjoner til ulike parter (for eksempel Lånekassen og Utdanning.no).
- Tilgang til korrekt og verifisert utdanningsinformasjon vil effektivisere Lånekassens informasjonsinnhenting og legge til rette for økt automatisering av prosesser innen lånesøknad.
- Tilgang til korrekt og verifisert utdanningsinformasjon vil effektivisere søknadsbehandling og forvaltning i Samordna opptak.
- Utdanningsregisteret vil legge til rette for kvalitetssikring av innrapporterte utdanningstilbud og studieprogram til DBH.
- Effektivisering av Utdanning.no sitt arbeid med å fremskaffe informasjon om utdanningstilbudene. Tjenesten vil få tilgang til verifisert informasjon om studier og institusjoner, en informasjon som i dag må innhentes manuelt.⁶
- Styrking av NOKUTs arbeid med tilsyn og oppfølging av norske utdanninger.
- Studieplanarbeidet ved fagskoler, universiteter og høyskoler vil kunne effektiviseres og styrkes
- Et utdanningsregister med akkrediteringsresultater gir mulighet til digital kontroll og verifikasjon av akkrediteringsstatus og vitnemål for tredjeparter, for eksempel i forbindelse med studiesøknad (studiesteder kan verifisere opplysninger digitalt) eller ved søknad om jobb (arbeidsgivere kan verifisere opplysninger digitalt).
- Registeret vil bidra til bedre kvalitet og kontrollmuligheter for informasjon som innrapporteres til EU. Informasjon kan kobles videre opp mot internasjonale tjenester for akkreditering, som The European Quality Assurance Register for Higher Education (Eqar) og Europass Digital Credential Infrastructure (EDCI).

En annen gevinst er at vedlikeholdet av utdanningsdata vil bli forenklet og den samlede datakvaliteten på tvers av systemene bedre.

Figur 1 oppsummerer registerets struktur og funksjoner, samt dets relasjon til dataleverandører og ulike brukergrupper av registeret.

⁶ Her kan det også nevnes at Utdanning.no har behov for å få løpende oversikt over nye studier og utdanningstilbud, og spesielt hvilke som er berettiget for støtte gjennom Lånekassen.

Figur 1 Skisse av utdanningsregisteret

Som det kommer frem av figuren består utdanningsregisteret av fire hovedkomponenter:

- 1) enkel tilgang til informasjon om akkrediteringsstatus;
- 2) en autoritativ hovedkilde for informasjon om utdanninger;
- 3) funksjon for å opprette en unik ID for utdanningstilbud, enten det er snakk om studieprogram, enkeltemner, kurs eller minikvalifikasjoner;
- 4) etablering av en verifiseringstjeneste for digital kontroll av formelt akkreditert/godkjent utdanning.⁷

⁷ Både figur og beskrivelsen av gevinster er hentet fra satsingsforslaget for utdanningsregisteret.

Departementets problemstillinger

1: Autoritativ kilde og autoritativ identitet

Problemstilling: Hva ligger i forslaget om at dette skal være «én autoritativ kilde» med en «autoritativ identitet», og hvordan oppnås dette?

At registeret skal være autoritativt, betyr at det skal være den korrekte, offisielle og kvalitetssikrede kilden til informasjon om norske utdanninger og utdanningsinstitusjoner.⁸ Opplysningene i registeret skal være pålitelige, oppdaterte og etterrettelige, og ved hjelp av den unike ID-en legges det til rette for ytterligere kobling av data på tvers av ulike autoritative datakilder. Når en person får tilgang til informasjon om utdanninger som er hentet fra utdanningsregisteret, skal vedkommende være trygg på at informasjonen er korrekt og oppdatert. At institusjonene som eier de aktuelle dataene også skal ha ansvaret for å registrere opplysningene i registeret, er mekanismen som skal sikre at opplysningene i registeret er korrekte og kvalitetssikrede.

En sentral komponent i registeret er den unike ID-en, som skal tilordnes hvert enkelt tilfelle av en utdanning. ID-en vil fungere som autoritativ identitet til en konkret utdanning knyttet til en konkret institusjon. Til denne ID-en vil det være koblet på en del nøkkelopplysninger om utdanningstilbudet og den aktuelle institusjonen. Dette er utdanningsinformasjon som vil være lagret i registeret, og som vil handle om selve utdanningen, institusjonen og akkrediteringsstatus. Ved hjelp av den unike ID-en og API-er skal man til enhver tid kunne koble på data fra andre kilder, ut fra de behov man har.

Det finnes ulike definisjoner og fortolkninger av hva som ligger i en autoritativ datakilde. Et vanlig synonym for autoritativ er «myndig». Dette er et begrep som også gir mening i denne sammenhengen. Autoritative data skal være *myndige data*. «Sikker» og «troverdige» er andre synonymer som illustrerer hva som er målet med en autoritativ datakilde. Dataene skal være korrekte, det må finnes en korrekt beskrivelse av dem, og det må eksistere en enighet mellom interessentene om hvem som har ansvaret for dataene og som skal forvalte dem. Ifølge Digdir kjennetegnes en autoritativ datakilde av at virksomheten har samlet inn dataene selv.⁹ Her etableres det med andre ord en sammenheng mellom autoritativitet og hvorvidt dataene er samlet inn av en rettmessig aktør.

De mest effektive virkemidlene for å sikre at dette blir et autoritativt register, er gjennom pålegg og insentiver som sikrer at institusjonene registrerer sine utdanningstilbud via et standardisert grensesnitt. Et slikt insentiv kan være at utdanningen må være registrert i

⁸ Authoritative data: "Data from officially regarded sources. A subset of spatial data may be described as 'authoritative data', where it has legal value because it is defined by a competent authority" [Authoritative data | Joinup \(europa.eu\)](#).

⁹ [Steg 5: Beskrive | Digdir](#).

utdanningsregisteret for å være tilgjengelig for søkere i Samordna opptak. Pålegg kan innrettes på flere måter, og bør utformes ulikt for offentlige og private utdanningstilbydere som leverer data til registeret. Utredningen omtaler pålegg og insentiver nærmere under punkt 3.

Videre vil det være slik at jo mer opplysninger fra registeret benyttes og inngår i ulike tjenester og forvaltningsprosesser, jo mer vil det bidra til å underbygge og forsterke den autoritative statusen til registeret. Offentlige virksomheter som presenterer utdanningsinformasjon som del av sine tjenester, for eksempel på sine egne nettsider, bør oppfordres til å bruke utdanningsregisteret som datakilde (så lenge registeret dekker det aktuelle informasjonsbehovet). Vi viser ellers til punkt 7, og forslaget om at bruken av utdanningsregisteret skal være underlagt Norsk lisens for offentlige data (NLOD).¹⁰

2: Sammenhengen mellom autoritative data og kvalitet

Problemstilling: Hvilke kvalitetskrav til informasjonen i registeret må ivaretas? Innebærer «autoritativitet» at det som er registrert er kvalitetssikret, eller også at alle akkrediterte utdanninger i Norge (ev. ved norske institusjoner) skal/må være registrert der?

Tanken om et autoritativt register er nært knyttet til kvalitet. Formålet med denne utredningen er blant annet å foreslå virkemidler, som pålegg og insentiver, som sikrer datakvaliteten i utdanningsregisteret gjennom aktiv og korrekt bruk. Jo flere institusjoner som legger inn korrekt informasjon om emner, studieprogram og institusjoner mv. i registeret, desto bedre vil både relevansen og kvaliteten på registeret bli. Dersom registeret på sikt dekker hundre prosent av alle studietilbud og institusjoner, og alle opplysninger som er lagt inn er korrekte og oppdaterte, så vil det bidra til registerets status som et autoritativt utdanningsregister, i betydningen den korrekte, komplette og offisielle kilden til informasjon om utdanninger, institusjoner og akkrediteringsstatus.

Den viktigste mekanismen for å sikre datakvalitet går ut på at det er de aktørene som har samlet inn og som er ansvarlig for dataene, som skal ha ansvaret for å innrapportere dataene til utdanningsregisteret. Det er dataeier som har hovedansvaret for å sikre god datakvalitet, og som må ha rutiner på plass for å ivareta dette.¹¹

Det er vanskelig å se for seg at det vil være mulig å etablere en sentral kvalitetssikringsfunksjon, som skal ha i oppgave kvalitetssikre og godkjenne det som dataprodusentene legger inn. God kvalitet på de opplysninger som registreres i utdanningsregisteret ivaretas ved at det er den instansen som har samlet inn dataene, det vil si dataeier, som registrerer opplysningene i registeret. Det må også etableres en

¹⁰ <https://data.norge.no/nlod/no/>.

¹¹ Eksempel på ivaretagelse av datakvalitet ved UiO: [Anbefalinger for god datakvalitet - Universitetets senter for informasjonsteknologi \(uio.no\)](#).

tilgangskontroll som sikrer at det kun er dedikerte personer/roller som har adgang til å legge inn opplysninger i registeret.

Vi foreslår med andre ord ikke å legge opp til en regelstyrt kvalitetssikring av registeret. Det må imidlertid lages verktøy som hjelper institusjonene med å kontrollere innholdet i dataene sine. Dette er en kvalitetssikring som i størst mulig grad må ligge til de systemene som rapporterer utdanningsdata til registeret.

At et register har status som autoritativt skal være et garantistempel for at de opplysningene som er lagret i registeret, er korrekte, oppdaterte og kvalitetssikret. Dette innebærer at et register ikke kan være autoritativt, uten samtidig å kunne dokumentere på en detaljert og utførlig måte, gjennom gode metadatas, hvordan dataene om utdanningene og institusjonene er samlet inn, og hvilke kilder de bygger på. En slik metadatabeskrivelse må være korrekt, komplett, oppdatert og tilgjengelig. Dersom det hersker usikkerhet om dataenes kvalitet og reliabilitet, eller knyttet til hvordan dataene er fremskaffet, kan ikke et register ha status som autoritativt.

Kvalitetskravene som må ivaretas for informasjonen i registeret, er dermed at opplysningene må være korrekte, oppdaterte og kvalitetssikrede, og kvaliteten på registeret skal være så god som mulig. Videre, for å ha status som et autoritativt register, så må alle opplysninger være kvalitetssikret av den rette instansen, som i praksis ofte er den instansen som har samlet inn dataene.

Datakvalitet er et begrep og et fenomen det finnes ulike definisjoner av, spesielt i offentlig sektor. Det kan derfor være nyttig å vise til noen eksempler på hvordan datakvalitet er konkretisert og beskrevet av ulike aktører. Skatteetaten har valgt å definere datakvalitet til å handle om at data skal være korrekte, komplette, oppdaterte og konsistente, og ha evnen til å støtte de informasjonsformål de skal brukes til. Arbeids- og velferdsetaten har en litt annen definisjon, der datakvalitet defineres som «i hvilken grad dataenes egenskaper tilfredsstillende uttrykke og underforståtte behov ved bruk under gitte betingelser».¹² Digdir påpeker at kvaliteten på et datasett typisk handler om dataenes relevans, kompletthet, nøyaktighet og tilgjengelighet.¹³ I Meld. St. 22 (2020 –2021) *Data som ressurs* defineres god datakvalitet blant annet ved at dataene skal være maskinlesbare, oppdaterte, nøyaktige, konsistente og komplette.¹⁴

De viktigste indikatorene for kvalitet i et nasjonalt utdanningsregister er at dataene er korrekte, oppdaterte, komplette og tilgjengelige. Her er det også relevant å vise til de såkalte FAIR-prinsippene for forskning, som beskriver hvordan data bør håndteres og tilgjengeliggjøres, for å sette andre aktører i stand til å forstå og bruke dem. Oversatt til norsk handler prinsippene om at dataene skal være gjenfinnbare, tilgjengelige,

¹² Begge definisjoner er tilgjengelig på data.norge.no.

¹³ [Steg 5: Beskrive | Digdir](#).

¹⁴ [Meld. St. 22 \(2020–2021\) \(regjeringen.no\)](#).

samhandlende og gjenbrukbare.¹⁵ Dette er prinsipper som har stor overføringsverdi til utdanningsregisteret.

Hvorvidt status som et autoritativt register avhenger av kompletthet, det vil si at *alle* institusjoner registrerer sine utdanninger der, trenger en liten utdyping. På den ene siden er det innlysende at kvaliteten på et dataregister vil være betinget av hvor komplett det er, herunder i hvilken grad det dekker de enheter og objekter det er ment å dekke. Dersom et register for eksempel inneholder opplysninger fra 70 prosent av de aktørene registeret er ment å dekke, så er det åpenbart at det vil svekke registerets nytteverdi og kvalitet.

For utdanningsregisteret stiller dette seg litt annerledes, i og med at det er et nytt register, som trolig må bygges og utvides over tid. Dersom det er åpenbare grunner til at noen «grupper» med utdanninger og tilbydere ikke er omfattet av registeret på et gitt tidspunkt, vil registeret likevel kunne anses som autoritativt *på vegne av de opplysningene som ligger der*. Det er imidlertid viktig at det fremgår tydelig hva registeret dekker og ikke dekker. For de kategorier med utdanningstilbydere som det er vedtatt skal innrapportere sine utdanningstilbud til registeret, må målet selvsagt være en rapporteringsgrad på 100 prosent. I en slik sammenheng gjelder kravet om kompletthet fullt ut.

Institusjonene eier sine egne data, og har ansvaret for å sikre at disse til enhver tid er korrekte. At institusjonene selv skal registrere sine utdanninger i utdanningsregisteret, er derfor en mekanisme som skal sikre at kvaliteten på opplysningene ivaretas. Samtidig kan man fra et systemteknisk ståsted sørge for å utforme brukergrensesnittet på en måte som reduserer risikoen for å misforstå noe eller registrere opplysninger feil. Det må også være mekanismer på plass som sørger for at det kun er de relevante aktørene/personene som har adgang til å håndtere og styre rapporteringen til registeret.

3: Vurdering av hjemmelsbehov

Problemstilling: Er det behov for (hjemmel for) å pålegge institusjoner å rapportere data til registeret? Vurderingen må gjøres på grunnlag av en oversikt over hvilke utdanningsinstitusjoner som skal rapportere til (skal være omfattet av) registeret, og en (foreløpig) oversikt over hvilke aktører (og særlig offentlige myndigheter) som skal bruke registeret.

Under dette punktet vil vi foreslå og drøfte to alternativer for å pålegge institusjoner og virksomheter å rapportere data til registeret. Det ene gjelder tilgjengelige styringsverktøy i statens instruksjonsmyndighet kombinert med eksisterende lovhjemmel. Det andre gjelder felles lov- og forskriftsregulering av alle som vil kunne bli pålagt å rapportere til registeret.

Vurderingen i det følgende søker å ta høyde for at ulike aktører i universitets- og høyskolesektoren, samt fagskolesektoren, vil måtte levere data til registeret. En grunn til det er at det er flere aktører som akkrediterer utdanningstilbud. Universitetene akkrediterer

¹⁵ FAIR står for Findable, Accessible, Interoperable og Re-usable ([Open Science | FAIR-prinsippene](#)).

selv sine utdanningstilbud. Høyskoler og fagskoler kan ha fullmakt til å akkreditere utdanninger innen bestemte områder, men ellers må disse søke NOKUT om akkreditering av utdanningstilbud. Leverandørene av data til registeret bør styres slik at brukerne av registeret kan være sikre på at innholdet i registeret er fullstendig og oppdatert.

En forutsetning for denne vurderingen, som er forankret i beskrivelsen av hva utdanningsregisteret skal være, er at registeret ikke skal inneholde personopplysninger. Dermed er det ikke behov for å opprette et særskilt hjemmelsgrunnlag for å behandle personopplysninger.

En ytterligere forutsetning, som er nærmere omtalt under punkt 5, er at data i registeret skal være åpne. Dermed er det ikke behov for rettslig regulering av hvem som skal ha lesetilgang til registeret.

Alternativ 1: Tilgjengelige styringsverktøy og eksisterende lovbestemmelser

Et hovedskille når det gjelder virkemidlene som finnes for å pålegge institusjonene å rapportere til registeret, går mellom de offentlige og private institusjonene. Ettersom et pålegg overfor de private institusjonene utgjør et inngrep i deres forhold, forutsetter pålegget etter legalitetsprinsippet hjemmel i lov. De offentlige, statlige institusjonene kan derimot styres gjennom ulovfestet instruksjonsmyndighet, hvor innholdet i instruksjoner kan fremgå av tildelingsbrev eller styringsdialog. For de fagskolene som ikke er statlige, kan rapporteringsplikten fremgå av vilkår for tilskudd. Fagskolene er også etter fagskoletilsynsforordningen § 5-1 pålagt å rapportere nye og endrede utdanninger til NOKUT. Skillet mellom de offentlige og private institusjonene har betydning for valget av virkemiddel, ettersom rettslig regulering ikke bør brukes dersom den ønskede effekten kan oppnås bedre eller enklere ved å bruke andre virkemidler.¹⁶

Rapporteringsplikt for statlige institusjoner og virksomheter

Med statlige institusjoner menes universiteter og høyskoler etter universitets- og høyskoleloven del III, som har oppnådd akkreditering som universiteter og høyskoler. Med statlige virksomheter menes her først og fremst NOKUT. Felles for de statlige institusjonene og virksomhetene er at de har hjemmel i lov til å akkreditere utdanningstilbud, jf. uhl. § 3-1.

Det er i utgangspunktet ikke behov for egen lov- eller forskriftshjemmel som pålegger de statlige institusjonene og virksomhetene å rapportere akkrediterte utdanningstilbud til registeret. Begrunnelsen er at de statlige institusjonene og virksomhetene gjennom tildelingsbrev og styringsdialog kan pålegges å rapportere til registeret. Det følger av reglement for økonomistyring i staten § 2 bokstav b at reglene gjelder for «styring og oppfølging av statlige forvaltningsorganer og andre som har fått delegert forvaltningsmyndighet». Dette omfatter statlige universiteter og høyskoler. Videre følger det av § 7 første ledd at departementene «skal stille bevilgningene til disposisjon for

¹⁶ Lovteknikkboka punkt 1.2, tilgjengelig på <https://www.regjeringen.no/globalassets/upload/kilde/jd/bro/2000/0003/ddd/pdfv/108138-lovteknikkboka.pdf> - sist besøkt 21.09.2022.

underliggende virksomheter ved tildelingsbrev». Deretter sier andre ledd at «tildelingsbrevene skal blant annet inneholde [...] krav til rapportering».

Kunnskapsdepartementets virksomhets- og økonomiinstruks for statlige universiteter og høyskoler slår også fast at «etatsstyringsmøtene tar utgangspunkt i tildelingsbrev og årsrapport fra institusjonene. Styret skal utforme årsrapporten i henhold til kravene i økonomiregelverket og departementets retningslinjer». Kravene til rapportering av utdanningsdata er ytterligere presisert i tildelingsbrevene til universitetene og høyskolene, som slår fast at «universiteter og høyskoler skal rapportere data til HK-dir ved DBH. Krav til datarapportering og fristene gjennom året finnes på DBHs nettsider».¹⁷

Etter vår vurdering vil det være enklere og mer effektivt å pålegge statlige institusjoner og virksomheter rapporteringsplikt til utdanningsregisteret gjennom tildelingsbrev og styringsdialog, fremfor gjennom lov og forskrift. At departementet fastsetter krav til rapportering i tildelingsbrevet til institusjonene, er også i tråd med Meld. St. 19 (2020–2021) *Styring av statlige universiteter og høyskoler* (s. 29). Opplysningene som skal rapporteres til utdanningsregisteret rapporteres allerede til DBH, og innføringen av registeret vil for institusjonene innebære å rapportere data om utdanninger gjennom Felles studentsystem (FS).¹⁸ Rapporteringen til registeret vil ikke utgjøre en ny oppgave for de berørte institusjonene og virksomhetene.

Statlige høyskoler underlagt andre departementer enn Kunnskapsdepartementet

Forsvarsdepartementet er overordnet myndighet for Forsvarets høyskole (FHS), jf. forskrift om delvis anvendelse av uhl. for Forsvarets høyskole m.m. § 4. Videre er Justis- og beredskapsdepartementet overordnet myndighet for Politihøgskolen (PHS) og Kriminalomsorgens høyskole og utdanningssenter (KRUS), jf. forskrift om Politihøgskolen under univl. § 2 og forskrift om delvis innlemming av KRUS under universitetsloven § 2.

Etter vår vurdering vil også disse institusjonene kunne pålegges rapporteringsplikt til registeret tilsvarende de øvrige statlige institusjonene. FHS, PHS og KRUS benytter FS, og vil rapportere til utdanningsregisteret ved hjelp av dette systemet. Heller ikke for disse institusjonene vil rapportering til utdanningsregisteret utgjøre en ny oppgave.

¹⁷ Se blant andre tildelingsbrevene til Universitetet i Bergen og Universitetet i Oslo punkt 5.1: <https://www.regjeringen.no/contentassets/a51ecc138e1c4f85b66c490415771025/statstbudsjetten-2022-tildelingsbrev-for-universitetet-i-bergen-.pdf> og <https://www.regjeringen.no/contentassets/a51ecc138e1c4f85b66c490415771025/statsbudsjetten-2022-tildelingsbrev-for-universitetet-i-oslo-.pdf>.

¹⁸ Felles studentsystem (FS) dekker i dag 100 prosent av statlig sektor innen høyere utdanning. For fagskolene er det hovedsakelig andre systemer som brukes. Det er verdt å merke seg at registeret som skal utvikles, ikke vil ha noe direkte med FS å gjøre. For institusjoner som bruker FS, så vil dataene oppstå der. Fra FS vil dataene flyte videre til utdanningsregisteret. Det vil tilbys et sett med API-er som blant annet FS kan benytte for å innrapportere data. For institusjoner som ikke har et system som kan kobles opp via disse API-ene, vil det tilbys et grensesnitt for manuell rapportering.

Rapporteringsplikt for offentlige fagskoler

Fagskolesektoren er organisert annerledes enn universitets- og høyskolesektoren, idet fylkeskommunen har ansvaret for at det tilbys akkreditert fagskoleutdanning, jf. fagskoleloven § 3. Dermed kan ikke de offentlige fagskolene pålegges rapporteringsplikt gjennom tildelingsbrev og styringsdialog med departementet.

Driftsmidler til fagskoler bevilges over Kunnskapsdepartementets budsjett, og HK-dir forvalter tilskuddsordningen samt fordeler tilskudd til fylkeskommunene. Per i dag følger det av retningslinjer for tilskudd til drift av fagskoler punkt 6 at fagskoler skal rapportere til DBH-F. For de fagskolene som mottar driftstilskudd, og som har fagområdeakkreditering, vil det være anledning til å stille som vilkår for tilskuddet at fagskolen rapporterer akkrediterte utdanninger til utdanningsregisteret.

Fagskolene som ikke har fagområdeakkreditering, må søke NOKUT om akkreditering av utdanninger. I slike tilfeller vil NOKUT i forbindelse med akkrediteringsprosessen sørge for å registrere utdanningen i utdanningsregisteret.

Per i dag finnes det ingen offentlige fagskoler med fagområdeakkreditering som ikke mottar driftstilskudd. Følgelig vil pålegg om rapportering som vilkår for å motta driftstilskudd kunne omfatte alle de offentlige fagskolene. Samtidig er også fagskolene pålagt å melde fra om nye og endrede utdanninger til NOKUT, jf. fagskoletilsynsforordningen § 5-1. NOKUT opplyser at de inntil videre vil fortsette å motta meldinger fra fagskolene som før, for selv å rapportere endringene til utdanningsregisteret. På bakgrunn av bestemmelsen vil NOKUT i fremtiden kunne bestemme at fagskolene skal ivareta meldeplikten ved å rapportere gjennom utdanningsregisteret, dersom dette fremstår som hensiktsmessig.

Rapporteringsplikt for private institusjoner

De private institusjonene er private universiteter og høyskoler som angitt i universitets- og høyskoleloven del II, samt private fagskoler etter fagskoleloven §§ 2 og 13.

Per i dag eksisterer det allerede lovhjemler som pålegger private universiteter, høyskoler og fagskoler å «rapportere regnskapsinformasjon og sammenstilte data om studietilbud, studenter og personale til departementet», jf. uhl. § 8-6 første ledd og fagskoleloven § 32 første ledd. Bestemmelsenes tredje ledd har også en forskriftshjemmel: «Departementet kan gi forskrift om private fagskolars rapporteringsplikt og meldeplikt, hva rapporter og meldinger skal inneholde og formkrav». Departementet har fulgt opp denne hjemmelen ved å fastsette forskrift om private universiteter, høyskoler og fagskoler – krav til regnskap mv. som gjelder «private universiteter og høyskoler med akkreditering etter universitets- og høyskoleloven og fagskoler med akkreditering etter fagskoleloven». Spesifiserte bestemmelser om rapportering av «sammenstilte data om studietilbud» er ikke gitt i forskrifts form.

Etter vår vurdering er det hjemmel til å forankre en rapporteringsplikt til utdanningsregisteret for private universiteter, høyskoler og fagskoler i uhl. § 8-6 og fagskoleloven § 32, ved en ny forskriftsbestemmelse i den tilhørende forskrift om private universiteter, høyskoler og fagskoler – krav til regnskap mv.

Vi vil også gjenta at alle fagskolene, også de private, er pålagt å melde fra til NOKUT om nye utdanninger og endringer i utdanninger, jf. fagskoletilsynsforskriften § 5-1. Det fremgår av andre ledd i bestemmelsen at «meldeplikten gjelder alle fagskoleutdanninger, og meldingen skal sendes før endringen gjennomføres». Bestemmelsen gir ikke føringer for hvordan en slik melding skal sendes. Etter vår vurdering vil denne meldeplikten også kunne være dekkende for rapporteringen til utdanningsregisteret, ved at NOKUT oppdaterer registeret etter melding fra fagskolen.

Insentiver til å bruke utdanningsregisteret

Insentivene for å bruke utdanningsregisteret vil kunne virke sammen med pålegg og styringsverktøy for å sikre rapportering.

NOKUT har opplyst om at utdanningsregisteret vil kunne erstatte deres eksisterende løsning for å føre oversikt over akkrediterte utdanninger, men at det avhenger av registerets utforming og innhold. Etter det opplyste vil registeret kunne virke ressursbesparende ved å forenkle samhandlingen mellom NOKUT og DBH. NOKUT har følgelig insentiv for å rapportere utdanningstilbudene som de akkrediterer, til registeret.

Universiteter, høyskoler og fagskoler som deltar i det samordnede opptaket, vil kunne gis sterke insentiver til å rapportere til utdanningsregisteret for å gjøre de aktuelle utdanningene tilgjengelige i Samordna opptak. Utdanningsinstitusjonene melder hver høst inn utdanningene som det skal være mulig å søke om opptak til våren etter. Ved overgangen til et autoritativt utdanningsregister vil institusjonene gjøre samme arbeid som før knyttet til å melde inn utdanninger, men gjennom et annet system. Ettersom utdanninger må være akkrediterte for å kunne lyses ut i Samordna opptak, og utdanningsregisteret skal inneholde en oversikt over akkrediterte utdanninger, vil det være naturlig at institusjonene melder inn utdanninger til Samordna opptak gjennom registeret. Manglende rapportering av utdanningstilbud til registeret vil medføre at institusjonen ikke vil kunne motta søknader om opptak til utdanningstilbudet.

Private høyskoler og fagskoler som ikke deltar i det samordnede opptaket, og som heller ikke er avhengige av NOKUT for akkreditering av utdanningstilbud, vil kunne gis insentiv til å bruke utdanningsregisteret for å melde utdanningstilbud til Lånekassen. Fagskolene må melde fra om utdanningstilbud til NOKUT, hvor NOKUT vil sørge for å registrere utdanningen i utdanningsregisteret. Fagskolen kan deretter bruke den registrerte informasjonen overfor Lånekassen. Private høyskoler må melde utdanninger til Lånekassen for å gjøre disse støtteberettiget. Lånekassen vil kunne gjøre kjent for disse institusjonene at utdanningsregisteret blir den offisielle kilden for utdanninger som skal være støtteberettiget.

Andre opplærings- og utdanningstilbud

I alternativ 1 har vi konsentrert oss om rapporteringsplikt knyttet til utdanninger innen høyere yrkesfaglig utdanning og høyere utdanning, i tråd med avgrensningen i innledningen. Vi vil likevel bemerke at alternativet er forenlig med å utvikle utdanningsregisteret til å omfatte også tilbud innen videregående opplæring, studieforbund, folkehøyskoler, mesterbrevregisteret og andre kompetansetilbydere. Hjemmelsgrunnlaget for å omfatte andre utdanningstilbud enn høyere yrkesfaglig utdanning og høyere utdanning faller imidlertid utenfor denne utredningen, og må utredes i nærmere samarbeid med de berørte aktørene.

Fordeler ved alternativ 1

En klar fordel ved alternativ 1 er at det vil kunne gi god effekt å pålegge institusjoner, virksomheter og fagskoler plikt til å rapportere til utdanningsregisteret, samtidig som alternativet krever lite regelverksarbeid for å kunne iverksettes. Alternativet fremstår mest hensiktsmessig dersom tanken er å etablere utdanningsregisteret for høyere yrkesfaglig utdanning og høyere utdanning i første omgang, og deretter utvide registeret til å omfatte andre utdanningsnivåer. I så fall vil etableringen og bruken av registeret på de aktuelle nivåene kunne gi noen verdifulle erfaringer før det utvides til å gjelde flere nivå.

Ulemper ved alternativ 1

En ulempe, som utbroderes under fordeler ved alternativ 2, er at pålegg om rapportering til registeret vil være ulikt regulert, avhengig av pliktsubjekt og nivå for den aktuelle utdanningen.

Dersom departementet finner det mest hensiktsmessig å gå videre med alternativ 1, vil vi komme tilbake til et forslag om hvordan rapporteringsplikten, herunder hvilke opplysninger som skal rapporteres, bør utformes i tildelingsbrev, vilkår for tilskudd og i forskrift.

Alternativ 2: Felles forskrift for offentlige og private institusjoner

I det foregående punktet har vi synliggjort muligheten for å pålegge private fagskoler og høyskoler rapporteringsplikt gjennom forskrift, hvor lovhjemmelen finnes i uhl. § 8-6 tredje ledd og fagskoleloven § 32 tredje ledd.

En alternativ fremgangsmåte kan være å regulere utdanningsregisteret felles for alle som skal rapportere til registeret. Dette kan gjøres ved å fastsette nye lovbestemmelser med forskriftshjemler. Detaljene om rapporteringsplikten bør i tilfelle fastsettes i en felles forskrift, tilsvarende hva som er foreslått for private høyskoler og private fagskoler i alternativ 1. Lovbestemmelsene som hjemler forskriften må i tilfelle fremgå av de lovene som regulerer det aktuelle utdanningsområdet, ettersom reguleringen av områdene er ulik og pliktsubjektene varierer mellom staten, fylkeskommunene, kommunene eller private tilbydere.

Det fremstår ikke hensiktsmessig å lage en egen lov om utdanningsregisteret, ettersom det allerede eksisterer flere lover som regulerer de aktuelle utdanningsområdene og

utdanningsregisteret ikke fordrer omfattende regulering. Bestemmelser om rapporteringsplikt vil imidlertid kunne innlemmes i universitets- og høyskoleloven, fagskoleloven, opplæringslova, folkehøyskoleloven, voksenopplæringsloven og mesterbrevloven etter hvert som registeret utvides ut over høyere yrkesfaglig utdanning og høyere utdanning. Danmark har valgt å pålegge rapporteringsplikt til sitt tilsvarende register, Uddannelsesguiden, i en felles forskrift som er hjemlet i ulike særlover.¹⁹

Fordeler ved alternativ 2

En tydelig fordel ved å etablere rapporteringsplikten i særlovene og regulere registeret i en felles forskrift, er at rapporteringsplikten blir felles for alle aktører på de ulike utdanningsnivåene. En felles forskrift vil også kunne underbygge utdanningsregisterets autoritative status. Videre vil det kunne være en fordel å begrense reguleringen av registeret til en enkelt forskrift, slik at eventuelle endringer kan gjøres ett sted, fremfor å koordinere forskriftsendringer med endringer i tildelingsbrev og vilkår for tilskudd som skissert i alternativ 1. Disse fordelene gjør seg særlig gjeldende dersom registeret raskt skal utvides til å gjelde alle utdanningsnivåer i det nasjonale kvalifikasjonsrammeverket, og i tillegg kurs og tilbud utenfor det formelle utdanningssystemet.

Ulemper ved alternativ 2

En klar ulempe med alternativ 2, er at lovreguleringen av registeret blir fragmentert. Lov- og forskriftsreguleringen av opplæring og utdanning er allerede omfattende, og ytterligere regulering bør kun brukes dersom dette er helt nødvendig for å oppnå bestemte formål. Sammenlignet med alternativ 1, vil alternativ 2 kreve et lovarbeid knyttet til de respektive særlovene for å etablere hjemmelsgrunnlag for en felles forskrift.

Videre er det en mulig ulempe at lov- og forskriftsarbeidet i alle tilfeller må suppleres med informasjonstiltak overfor de som skal rapportere, for å sikre at rapporteringen gjennomføres. For universitetene, høyskolene og fagskolene vil lov- og forskriftsarbeidet i tilfelle være overflødig, dersom plikten til å rapportere likevel vil være omtalt i tildelingsbrev og i vilkår for tilskudd.

4: Lovregulering og enkeltpersoners rettigheter

Problemstilling: Tilsier bruken av et slikt (autoritativt) register (hos bl.a. Lånekassen og Samordna opptak) at registeret (innrapportering til og bruk av) må lovreguleres? Skal rettigheter og plikter for enkeltpersoner (til f.eks. utdanningsstøtte) knyttes til en registrering i dette registeret?

Behovet for å hjemle pålegg om rapportering til registeret er omtalt under punkt 3. Videre er kvalitetskontrollmekanismer omtalt under punkt 2, hvor konklusjonen er at vi ikke vil foreslå regelstyrte kontrollmekanismer for hvordan akkrediterende institusjoner skal rapportere data til registeret. Fortsettelsen under dette punktet vil se på behovet for å

¹⁹ <https://www.retsinformation.dk/eli/lt/2009/551> – sist besøkt 18.09.2022.

regulere bruken av registeret, og om rettigheter og plikter for enkeltpersoner skal knyttes til registreringen.

Når det gjelder bruken av registeret, er forutsetningen at lesetilgangen til innholdet skal være åpen. Registeret vil ikke inneholde informasjon underlagt taushetsplikt eller personopplysninger. I tillegg er informasjon om hvilke utdanningstilbud som finnes, og poenggrensene for å få opptak til disse, allerede tilgjengelig på internett.²⁰

Når det gjelder registeret og rettigheter og plikter for enkeltpersoner, er vår vurdering at det fortsatt bør være akkrediteringsstatusen, og reglene i forskrift om utdanningsstøtte kapittel 4, som skal være avgjørende for om Lånekassen kan gi studiestøtte. Registreringen i utdanningsregisteret vil være bevis på at en utdanning er akkreditert. På bakgrunn av akkrediteringen gjør Lånekassen selvstendige vurderinger av om et utdanningstilbud vil gi studenter rett til utdanningsstøtte. Det må fortsatt være slik at det er akkrediteringen som er styrende for retten til utdanningsstøtte gjennom Lånekassen, og ikke om utdanningstilbudet er innrapportert til registeret. Vurderingen fra Lånekassen er at de fortløpende vil importere data fra utdanningsregisteret i forbindelse med saksbehandlingen av om et utdanningstilbud er støtteberettiget. Godkjente utdanninger som er importert fra registeret, vil suppleres med interne data og danne grunnlaget for saksbehandling av søknader fra lånekunder.

Lånekassen har opplyst at det ikke ser ut til å være nødvendig å regulere forholdet mellom dem, enkeltpersoner og utdanningsregisteret spesifikt.

5. Vurdering av behov for tilgangsstyring

Problemstilling: Er det av juridiske årsaker behov for å styre tilgangen til data, hvordan i tilfellet?

Grunnideen med utdanningsregisteret er å legge til rette for bedre tilgang til nøkkeldata om norske utdanninger, slik at det kan brukes inn i ulike saksbehandlings- og forvaltningsprosesser, men også til forskning og tjenesteinnovasjon. Registeret vil bli en kjernekomponent i fremtidens infrastruktur i kunnskapssektoren, kjennetegnet av oppdaterte og kvalitetssikrede data. Den unike identiteten for hver utdanning vil gjøre det enklere å koble, berike og dele data på tvers. I tråd med Meld. St. 22 (2020–2021) *Data som ressurs* vil registeret bidra til at «offentlige data som bearbeides eller kobles sammen med andre data, fra private eller offentlige kilder, kan bidra til bedre tjenester, ny innsikt eller andre verdiskapende aktiviteter og produkter.»²¹

Sett opp mot denne intensjonen med registeret, er det vanskelig å se at det på noen som helst måte vil være behov for å styre tilgangen til data. Ingen personopplysninger vil lagres i registeret, vi ser heller ikke at det vil inneholde andre opplysninger som eventuelt skulle gi

²⁰ <https://www.samordnaopptak.no/info/opptak/opptak-uhg/poenggrenser/poenggrenser-tidligere-ar/> – sist besøkt 20.09.2022.

²¹ [Meld. St. 22 \(2020–2021\) \(regjeringen.no\)](https://www.regjeringen.no).

behov for å styre og begrense tilgangen til registeret. I den grad tilgang skal styres, så gjelder det tilgangen til å registrere data i registeret, som omtalt under punkt 2. Men når det er snakk om å lese og benytte data, så skal tilgangen være åpen. Mange aktører vil ha nytte av registeret – åpen og enkel tilgang vil derfor være avgjørende for å lykkes.

Samtidig vises det under punkt 5 i satsingsforslaget («Hvilke prinsipielle spørsmål reiser tiltakene?») til at spørsmål om dataminimering og tilgangskontroll vil oppstå, «siden registeret muliggjør datadeling og tilbyr nyttefunksjoner som verifisering av akkrediteringsstatus.» Videre står det at «de relevante partene skal kunne spørre etter dataene de trenger, og svaret skal kun inneholde det som er relevant, enten basert på parametere i spørringen eller tilgangskontrollnivået.» Vi ønsker å presisere at det kun er utdanningens formelle godkjenning som skal verifiseres, ikke enkeltindividets resultater. Av den grunn kan utdanningsregisteret være en åpen tjeneste.

At registeret skal være åpent tilgjengelig når det gjelder lesetilgang er i tråd med blant annet EUs åpne data-direktiv²² og digitaliseringsrundskrivet.²³ Sistnevnte gir en sammenstilling av de føringer og anbefalinger som gjelder for digitaliseringen av offentlig sektor i Norge. Her er det også relevant å vise til regjeringens digitaliseringsstrategi for offentlig sektor, som vektlegger at «offentlig sektor må øke sin evne til å jobbe smidig og innovativt slik at nye arbeidsmåter og prosesser kan tas i bruk».²⁴ Det er liten tvil om at utdanningsregisteret er en tjeneste som er sentral for å bidra til en slik utvikling i kunnskapssektoren.

Digdirs «Veileder for tilgjengeliggjøring av åpne data» beskriver hva som kjennetegner gode åpne data²⁵:

- at de er godt dokumenterte, slik at de er lette å oppdage, vurdere og bruke
- at de kan linkes til, slik at de lett kan deles og diskuteres
- at de er tilgjengelige i et maskinleselig, standardisert og strukturert format, slik at de enkelt kan bearbeides
- at de har garantier for tilgjengelighet og pålitelighet over tid, slik at andre kan stole på dem.
- at de er sporbare tilbake til hvor de kommer fra, slik at andre kan vurdere pålitelighet.

Dette er grunnleggende prinsipper som beskriver hva som kjennetegner gode åpne data, som også utdanningsregisteret må leve opp til.

²² [Åpne data-direktivet - regjeringen.no.](#)

²³ [Digitaliseringsrundskrivet - regjeringen.no.](#)

²⁴ [En digital offentlig sektor - regjeringen.no.](#)

²⁵ [Veileder for tilgjengeliggjøring av åpne data \(norge.no\).](#)

6: Behovet for å avgrense mot andre registre

Problemstilling: Er det juridiske problemstillinger rundt avgrensning av Utdanningsregisteret, herunder opp mot registre som DBH/DBH-F og NOKUT sine registre?

For å kunne besvare dette spørsmålet er det først nødvendig å se litt nærmere på de registrene som NOKUT og DBH forvalter. Registrene er beskrevet nærmere i vedlegg 1 og 2.

NOKUT fører oversikt over alle akkrediterte fagskoleutdanninger i Norge. Oversikten inneholder blant annet fagskolens navn, utdanningens navn, studiested, antall studiepoeng, undervisningsform og NUS-kode. Oversikten inneholder også informasjon om hvilke fagskoler som er fagområdeakkreditert, og hvilke fagområder dette gjelder.

NOKUTs oversikt blir oppdatert når vedtak om nye akkrediteringer ekspederes, og når fagskolene melder om mindre endringer i allerede akkrediterte utdanninger eller opprettelse av nye akkrediteringer på egen fullmakt. I tillegg skal fagskoler melde fra om nedleggelse av utdanninger. Dersom en fagskole ikke lenger oppfyller vilkårene for akkreditering (enkeltutdanning eller fagområde) kan NOKUT trekke tilbake akkrediteringen og oversikten oppdateres.

Database for statistikk om høyere utdanning (DBH) inneholder informasjon om den tertiære utdanningen i Norge, som inkluderer alle universiteter, høyskoler og høyere yrkesfaglig utdanning. Formålet er å legge til rette for utarbeidelse av nasjonal statistikk, utredninger og forskning om sektoren, samt for departementets forvaltning og styring av høyere utdanning. DBH samordner og koordinerer en rekke databehov for forvaltning og institusjoner innen høyere utdanning og høyere yrkesfaglig utdanning. Blant annet utleveres data fra registeret både til Lånekassen, NOKUT og SSB.

Databasen inneholder data om studenter, utdanning, forskning, personale, museum, areal, økonomi og eierskap i selskaper.²⁶ Opplysninger om utdanningstilbud kobles til innrapportering av søkere og studentenes fremdrift og gjennomføring av utdanningene. Innrapportering gjennomføres i februar/mars, august og oktober for foregående semester.

Etter vår vurdering vil det ikke oppstå noen juridiske utfordringer i grenseflatene mellom utdanningsregisteret og de eksisterende registrene hos NOKUT og DBH, så lenge formålene for de ulike registrene er beskrevet på en tydelig måte og de har klare avgrensninger mot hverandre. Utdanningsregisteret vil inneholde en kjerne av nøkkelinformasjon om norske utdanninger og institusjoner, samt en unik identitet for hvert utdanningstilbud. Dette vil gjøre det enklere å koble og kvalitetssikre data på tvers av aktører, noe både DBH og NOKUT vil ha nytte av ved forvaltning og utvikling av sine registre. Samtidig er det behov for å utforske og konkretisere innholdet i registeret ytterligere, for å kunne fastslå i hvilken grad det vil kunne erstatte eksisterende datainnsamling hos både DBH og NOKUT.

²⁶ [Database for statistikk om høyere utdanning - DBH \(hkdir.no\)](http://hkdir.no).

7: Eventuelle hindringer med tanke på analyseformål

Problemstilling: Er det juridiske eller andre hindre knyttet til bruk av registeret til analyseformål, og hva består eventuelt disse av?

Spørsmålet har visse likheter med spørsmål 5, knyttet til styring av tilgangen til data. Utdanningsregisteret er tenkt som et redskap for å styrke datadelingen i kunnskapssektoren, og skal legge til rette for mer helhetlige tjenester og mer effektive forvaltningsprosesser. Registeret vil ikke inneholde personopplysninger, kun utdannings- og institusjonsdata. Hele essensen med registeret er at det skal være åpent og tilgjengelig – også for analyseformål.

Det er vanskelig å se hva som eventuelt skal være «skjermingsverdig» med den typen informasjon som vil være lagret i registeret. Etter vår vurdering foreligger det ikke noen hindringer knyttet til bruk av registeret, verken av juridisk art eller annet.

Når det gjelder innholdet i utdanningsregisteret, foreslår vi at bruken skal være underlagt Norsk lisens for offentlige data (NLOD).²⁷ Lisensen innebærer i korte trekk at data fra registeret fritt kan viderebrukes, forutsatt at den som bruker dataene ikke fordreier eller fremstiller disse på en uriktig måte, eller bruker dataene på en måte som fremstår som villedende. Ut over dette kan dataene kopieres, tilgjengeliggjøres, settes sammen med andre datasett og kunne benyttes kommersielt.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Som del av oppdraget ble HK-dir også bedt om å redegjøre for eventuelle administrative og økonomiske konsekvenser av forslag til regulering av utdanningsregisteret. Vår vurdering er at alternativ 1 under punkt 3, som går ut på å pålegge rapporteringsplikt ved hjelp av instruksjonsmyndighet og eksisterende lovhjemmel kombinert med ny forskriftsbestemmelse, ikke vil ha økonomiske og administrative konsekvenser av betydning. Forslaget innebærer å foreslå og vedta forskriftsbestemmelsen, samt å oppdatere tildelingsbrev og vilkår for tilskudd. Selve rapporteringsplikten vil ikke innebære nye oppgaver for de som skal rapportere til registeret, og vil etter alt å dømme være ressursbesparende sammenlignet med hvordan de rapporterer lignende utdanningsdata i dag. Det er ikke noe grunnleggende nytt som innføres med dette registeret, verken når det gjelder krav eller omfang til rapportering. Noen rutiner og prosedyrer vil imidlertid kunne bli annerledes.

Når det gjelder alternativ 2 under punkt 3, som omhandler en helhetlig regulering av utdanningsregisteret gjennom en felles forskrift, så fordrer dette et mer omfattende forarbeid, med involvering av aktører utenfor UH- og fagskolesektoren.

Her kan det også nevnes at det blant fagskolene kun er to skoler som benytter FS som studieadministrativt system. De øvrige bruker ulike studieadministrative systemer.

²⁷ <https://data.norge.no/nlod/no/>.

Innføringen av en ny rapportering til utdanningsregisteret vil kreve omlegging i deres systemer, dersom de skal rapportere direkte til registeret i stedet for å melde fra til NOKUT. En inkorporering av ID-en fra utdanningsregisteret i alle rapporter som rapporteres til DBH/DBH-F vil også kreve visse tilpasninger og endringer i skolenes systemer. Det har innenfor rammene av dette utredningsoppdraget ikke vært mulig å anslå eventuelle administrative og økonomiske konsekvenser av disse tilpasningene. En nærmere spesifisering av utgifter knyttet til forvaltning og tilpasning av systemer vil være en naturlig del av den neste fasen med å utvikle og etablere registeret.

Vedlegg 1: Regelverk og registre – NOKUT

Listen under viser forskrifter som knytter seg til fagskolenes rapporteringsplikt og NOKUTs oppdatering av oversikten.

1. **Fagskoleforskriften § 47. Akkreditering av fagskoleutdanning**

(1) NOKUTs akkrediteringsmyndighet etter fagskoleloven § 5 første ledd gjelder både nye fagskoleutdanninger og vesentlige endringer i allerede akkrediterte tilbud.

[...]

(3) NOKUT kan gi akkreditering uten bruk av sakkyndige dersom søknaden gjelder endringer i tidligere akkrediterte utdanningstilbud.

2. **Fagskoleforskriften § 48. Akkreditering for fagområde**

(1) Vilkår for å få behandlet søknad om akkreditering for fagområde:

a. Fagskolens primærvirksomhet skal være utdanning og være tydelig avgrenset fra eventuell annen virksomhet

b. Fagskolen må ha uteksaminert kandidater i minst én akkreditert fagskoleutdanning i minst to år

c. Fagskolen må dokumentere deltakelse i garanti- eller forsikringsordning som sikrer studenter refusjon av innbetalte skolepenger dersom fagskolen frivillig eller pålagt stanser en fagskoleutdanning og dette medfører at noen studenter ikke får fullført utdanningen etter oppsatt plan. Garanti- eller forsikringsordningen skal dekke innbetalte skolepenger for fagskoleutdanninger som enten blir avbrutt eller ikke starter.

(2) NOKUT kan avvise behandling av søknad uten å oppnevne sakkyndige dersom søknaden har mangler som gjør den uegnet for sakkyndig behandling. NOKUT kan avslå en søknad uten å oppnevne sakkyndige dersom søknaden klart ikke oppfyller vilkårene for akkreditering.

(3) Fagskoler som har akkreditering for fagområde, kan selv akkreditere nye fagskoleutdanninger og foreta vesentlige endringer i fagskoleutdanningene innen det akkrediterte fagområdet.

3. **Fagskoletilsynsforskriften § 5-1. Meldeplikt for endringer ved fagskoleutdanninger**

Fagskolen skal melde fra til NOKUT om

a. nye utdanninger innenfor et akkreditert fagområde

b. nye studiesteder for en utdanning

c. endring av studiested for en utdanning

d. endring av navnet på en utdanning

[...]

f. endring av utdanningsform for en utdanning.

Meldeplikten gjelder alle fagskoleutdanninger, og meldingen skal sendes før endringen gjennomføres. For endringer som gjelder utdanninger som ikke inngår i et akkreditert fagområde, vurderer NOKUT om endringene gjør det nødvendig å søke om ny akkreditering.

4. Fagskoleloven § 5. Akkreditering og kvalitetssikring fjerde avsnitt

Hvis en fagskoleutdanning ikke lenger oppfyller vilkårene for akkreditering, eller en fagskole ikke lenger oppfyller vilkårene for fagområdeakkreditering, kan NOKUT trekke den tilbake. Dersom akkrediteringen trekkes tilbake, har fagskolens styre ansvaret for å sikre at de berørte studentene får gjennomført påbegynt utdanning på en tilfredsstillende måte.

5. Fagskoleforskriften § 49. Kvalitetssikring av fagskoleutdanningen

(5) Dersom NOKUT i forbindelse med et tilsyn med kvalitetsarbeidet finner at dette ikke er tilfredsstillende ved en fagskole med akkreditering for fagområde, skal fagskolen gis pålegg om å rette opp forholdene innen en frist på inntil ett år. Dersom NOKUT etter nytt tilsyn finner at kvalitetsarbeidet fortsatt ikke er tilfredsstillende, skal NOKUT fatte vedtak som fratrar fagskolen akkrediteringen for fagområde. Dersom tilsynet avdekker vesentlig svikt i kvalitetsarbeidet, og svikten berører flere akkrediterte fagområder, kan NOKUT trekke tilbake akkrediteringen for disse. NOKUTs vedtak om tilbaketrekking av akkreditering for fagområde oversendes departementet. Fagskolen kan kreve nytt tilsyn med kvalitetsarbeidet når det har gått ett år etter at akkrediteringen for fagområde er trukket tilbake.

6. Fagskoleforskriften § 51. Tilsyn med kvaliteten i akkrediterte fagområder

(3) Dersom NOKUT finner at vilkårene for akkreditering for fagområdet fremdeles ikke er til stede, skal NOKUT fatte vedtak om å trekke akkrediteringen for fagområdet tilbake permanent.

7. Fagskoleforskriften § 50. Tilsyn med kvaliteten i fagskoleutdanninger

(3) Dersom NOKUT finner at kravene fremdeles ikke er oppfylt og fatter vedtak om å trekke tilbake akkrediteringen av en fagskoleutdanning, skal fagskolen legge ned fagskoleutdanningen.

8. Fagskoleforskriften § 52. Bortfall av akkreditering av fagskoleutdanning

Dersom det ikke har blitt tatt opp studenter og ingen studerer ved utdanningen i løpet av tre sammenhengende år, bortfaller akkrediteringen av fagskoleutdanningen. Dette gjelder ikke dersom fagskolen i løpet av siste tre år har hatt studenter ved samme akkrediterte fagskoleutdanning ved et annet studiested eller gjennom en annen organiseringsform.

Vedlegg 2: Regelverk og registre – DBH

Databasene DBH/DBH-F har hjemmel i universitets- og høyskoleloven § 7-8 og lov om høyere yrkesfaglig utdanning (fagskoleloven) § 42.²⁸

§ 7-8. **Rapportering til database for statistikk om høyere utdanning**

(1) Personopplysninger som nevnt i annet og tredje ledd kan behandles i en database for statistikk om høyere utdanning for å legge til rette for å utarbeide statistikk, og å gjennomføre utredninger og forskning, og for departementets forvaltning og styring av høyere utdanning.

(2) For søkere til og studenter ved universiteter og høyskoler kan følgende personopplysninger behandles:

- a. fødselsnummer
- b. midlertidig fødselsnummer
- c. navn
- d. statsborgerskap
- e. opplysninger knyttet til utdanning fra universiteter og høyskoler, som studieprogresjon og karakterer.

(3) For doktorgradskandidater og ansatte ved universiteter og høyskoler kan følgende personopplysninger behandles:

- a. fødselsnummer
- b. midlertidig fødselsnummer
- c. ID-type og ID-nummer
- d. navn
- e. statsborgerskap
- f. opplysninger knyttet til stillingsforhold og finansiering av stillingen.

(4) Departementet kan pålegge universiteter og høyskoler å rapportere personopplysninger som nevnt i annet og tredje ledd til databasen for statistikk om høyere utdanning, og at rapportering av opplysningene skal skje elektronisk.

(5) Personopplysningene i databasen kan utleveres og sammenstilles til forskning og utredning i samsvar med formålet i første ledd. Opplysningene kan også utleveres til andre departementer og statlige organer som etter personopplysningsloven har adgang til å behandle slike opplysninger.

(6) Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse er ansvarlig for driften av databasen og er behandlingsansvarlig for personopplysningene i denne. Departementet kan gi forskrift om behandlingen av opplysninger i databasen.

²⁸ [Lov om høyere yrkesfaglig utdanning \(fagskoleloven\) - Kapittel 7 Diverse bestemmelser - Lovdata.](#)

For studieprogram innhentes følgende variabler: Institusjonskode, Avdelingskode, Avdelingskode SSB, Årstall, Semester, Studieprogramkode, Studieprogramnavn, Studiumkode, Nivåkode, Andel av heltid, studiepoeng, Prosent egenfinansiering, NUS-kode, Organisering, Andel praksis, Underv.språk, Videreutdanning, Tilbys fra, Tilbys til, Nytt studietilbud, Godkjenninginstans, Godkjenningsdato, Engelsk navn, v) Kvalifikasjonskode, Studiepoengkrav kvalifikasjon.

For emner innhentes Institusjonskode, Avdelingskode, Avdelingskode_SSB, Årstall, Semester, Studieprogramkode, Emnekode, Emnenavn, Nivåkode, Studiepoeng, NUS-kode, Status, Underv.språk, Fagkode, Fagnavn, Oppgave.

§ 42. Rapportering til database for statistikk om fagskoleutdanning

Personopplysninger som nevnt i annet og tredje ledd kan behandles i en database for statistikk om fagskoleutdanning for å legge til rette for å utarbeide statistikk og gjennomføre utredninger og forskning, og for departementets forvaltning og ansvar for fagskoleutdanning.

For søkere til og studenter ved fagskoler kan følgende personopplysninger behandles:

- a. fødselsnummer
- b. midlertidig fødselsnummer
- c. navn
- d. statsborgerskap
- e. opplysninger knyttet til utdanningen, som studieprogresjon og karakterer.

For ansatte ved fagskoler kan følgende personopplysninger behandles:

- a. fødselsnummer
- b. ID-type og ID-nummer
- c. navn
- d. statsborgerskap
- e. opplysninger knyttet til stillingsforhold og finansiering av stillingen.

Fagskoler skal rapportere personopplysninger som nevnt i annet og tredje ledd til databasen for statistikk om fagskoleutdanning. Departementet kan fastsette frister for rapporteringen, og at rapporteringen skal skje elektronisk. Departementet kan gi fagskoler fritak fra plikten til å rapportere opplysninger om søkere.

Personopplysningene i databasen kan utleveres og sammenstilles til forskning og utredning i samsvar med formålet i første ledd. Opplysningene kan også utleveres til andre departementer, statlige organer og fylkeskommuner som etter personopplysningsloven har adgang til å behandle slike opplysninger.

Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse er behandlingsansvarlig for personopplysningene i databasen. Departementet kan gi forskrift om behandlingen av opplysninger i databasen.

For fagskolestatistikken innhentes ulike opplysninger for utdanningstilbud, som Fagskolenummer, Studiestedsnummer, Årstall, Semester, Utdanningstilbudets kode, Utdanningstilbudets navn, Utdanningstilbudets studiepoeng, Andel av heltid, Utdanningsform, Antall samlingsdager, Studentbetaling, hele utdanningstilbudet, Finansieringsform, Godkjenninginstans, Godkjenningsdato, Utdanningstilbudets startdato, Utdanningstilbudets sluttdato, SSBs kode (NUS-kode), Type utdanningstilbud.

Opplysninger til DBH reguleres også i Kunnskapsdepartementets tildelingsbrev til institusjonene.

